

det er aldeles ikke noget Nyt. Jeg skal villig erkjende, at det er med en modstræbende Følelse, jeg har bragt dette Forslag frem, thi jeg havde naturligvis helst ønsket, at der var indkommet Mere ved den private Godtgjorende; dette er nu imidlertid ikke skeet — og det er kun med Beemod, at jeg maa anføre det — og som Følge deraf har Comiteens Medlemmer seet sig nødt til igjennem mig og et andet Medlem her i Thinget at andrage paa offentlig Hjælp til de Skadelidte, og jeg kan forsikre om, at Trangen er meget stor. Det er kun de nærmeste Sogne, fra hvilke der er indkommet Bidrag, til de Skadelidte, thi det, der er indkommet fra fjernere Egne, er just ikke Meget. Hvad det angaaer, som den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, at Forslaget var kommet fra mig, og et andet æret Medlem, som ere Rigsdagsmænd for de skadelidte Districter, og at det ikke er kommet fra Regjeringen, da maa jeg dertil svare, at der har været Ansøgninger inde i Ministeriet fra flere af de skadelidte Sogne om Eftergivelse af Skatter; Sagen er dragen i Langdrag, og der er til et Par Sogne kommet det Svar — jeg troer, det var i October Maaned — at naar Indenrigsministeriet fik at vide, hvad Amts- og Sognecommunerne havde foretaget i den Henseende, saa vilde det see, hvad det kunde gjøre. Nu forholder det sig saaledes, at Sognecommunerne der ikke i Almindelighed ligne paa Formue og Leilighed, men hvor dette imidlertid er Tilfældet, er Formue- og Leilighedsstaten paa givne Opfordring bleven eftergivet de Skadelidte, og navnlig have de fra Aalborg Amtsraad modtaget Forhaabning om, at der skulde blive taget Hensyn til den dem vedersfærede Ulykke ved Fasttættelsen af Udgifterne til Amtsrepartitionensfonden. Hvad Dplysningerne i denne Sag angaaer, da kunne disse naturligvis ikke bestaae i Andet end i de Taxationsforretninger, der have fundet Sted, og disse kunne virkelig ikke være 2, a 3 Steder, paa een gang; de ere for Tiden hos Amtsraaden i Aalborg og Viborg, thi der er ogsaa en Deel, skjøndt rigtignok kun en lille Deel af Viborg Amt, der er truffen af Ulykken. Det er aldeles historiske og paalidelige Dplysninger, som jeg har tilladt

mig at meddele, thi det er efter samtlige Taxationsforretninger, at Skaden beløber sig til 71,560 Rb., og videre Dplysninger behøves der vistnok ikke. Jeg maa her bede om, at Enhver vil stole paa mit og deres Ord, som ere sammentraadte i en Comitee for at søge Hjælp til de Skadelidte, thi vi kjende Tilstanden og vide, hvor haardt de Skadelidte have Understøttelse behov; som sagt, Taxationsforretningerne give tilstrækkelig Dplysning, og andre Dplysninger kan jeg ikke skaffe. Naar en æret Rigsdagsmand (Bonne) har beraabt sig paa, at der var Misvært flere Steder, da skal jeg ikke benægte dette, men det er ganske naturligt — og det veed vist ogsaa den ærede Rigsdagsmand; thi hans Egn og den Egn, hvorom her er Tale, ere ikke saa langt fra hinanden — at der ogsaa var Misvært paa den Kant af Sylsland, hvor denne Skade skete; men Alt, hvad han i saa Henseende har anført, nedslaaer ikke den Bemærkning, som jeg før tillod mig at gjøre. Til Slutning skal jeg udtale, at Skaden langtfra ikke har ramt alle Beboerne i de 13 Sogne, hvorover Sis- og Hagefflaget strakte sig, og netop fra dem, det ikke har ramt, er det, at de største frivillige Gaver ere indkomne, uagtet disse ogsaa have lidt af Misvært, og dermed slaages alle saadanne Naissonnements, som den ærede Rigsdagsmands, døde og magtesløse til Jorden.

Svar: Skjøndt jeg ikke hører hjemme i den Egn, hvorover denne ulykkelige Landplage er gaaet, maa jeg dog tilstaae, at jeg ved at see dette Forslag er bleven særdeles berørt, og jeg synes, at man nøie skal overveie, om man kan bekvemme sig til at stemme imod det. I hvormeget jeg næsten til enhver Tid lægger Vægt paa de Udtalelser, der fremkomme fra den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) og anerkjender de smukke Dplysninger og de gode Indsigter, der af ham lægges for Dagen ved enhver Leilighed, saa kan jeg dog ikke være enig med ham her i dette Tilfælde (Tscherning; Maa jeg bede om Ordet!). Jeg skal ikke nægte, at det kan være fuldkommen berettiget efter den Betragtningssaaende, hvorfra han gif ud, men jeg kan dog ikke være af den Anskuelse, at, fordi